SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 13. septembra 2010*

V zadevi T-314/06,

Whirlpool Europe Srl s sedežem v Comeriu (Italija), ki jo zastopata M. Bronckers in F. Louis, odvetnika,

tožeča stranka,

ob intervenciji

Italijanske republike, ki jo zastopa G. Albenzio, avvocato dello Stato,

in

Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED) s sedežem v Bruslju (Belgija), ki ga zastopata Y. Desmedt in A. Verheyden, odvetnika,

intervenienta,

* Jezik postopka: angleščina.

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopa J.-P. Hix, zastopnik, ob sodelovanju G. Berrischa, odvetnika,

tožena stranka,

ob intervenciji

Evropske komisije, ki jo zastopata H. van Vliet in T. Scharf, zastopnika,

in

LG Electronics, Inc. s sedežem v Seulu (Južna Koreja), ki sta jo sprva zastopala L. Ruessmann in P. Hecker, odvetnika, nato Ruessmann in A. Willems, odvetnika,

intervenienta,

zaradi predloga za razglasitev delne ničnosti Uredbe Sveta (ES) št. 1289/2006 z dne 25. avgusta 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih ameriških hladilnikov s poreklom iz Republike Koreje (UL L 236, str. 11),

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi A. W. H. Meij (poročevalec), predsednik, V. Vadapalas in L. Truchot, sodnika,

sodna tajnica: C. Kantza, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 11. novembra 2009

II - 5012

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

1 Osnovna protidampinška ureditev je v Uredbi Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 1996, L 56, str. 1), kot je bila spremenjena (v nadaljevanju: osnovna uredba; nadomeščena z Uredbo Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti, UL L 343, str. 51, popravek UL 2010, L 7, str. 22).

2 Člen 1(1) in (4) osnovne uredbe (postal člen 1(1) in (4) Uredbe št. 1225/2009) določa:

„1. Protidampinška dajatev se lahko uporabi za vsak dampinški izdelek, čigar sprostitev v prosti promet v Skupnosti povzroča škodo.

[…]

4. V tej uredbi izraz ‚podoben izdelek' pomeni izdelek, ki je identičen, se pravi v vseh pogledih enak obravnavanemu izdelku, ali, če takega izdelka ni, kak drug izdelek, ki, čeprav ni enak v vseh pogledih, ima značilnosti, ki zelo spominjajo na tiste, ki jih ima obravnavani izdelek."

3 Člen 15 osnovne uredbe (postal člen 15 Uredbe št. 1225/2009) določa:

„1. Vsa posvetovanja, predvidena po tej uredbi, se odvijajo v okviru Svetovalnega odbora, ki je sestavljen iz predstavnikov vseh držav članic in s predstavnikom Komisije kot predsednikom. Posvetovanja se izvedejo takoj, ko to zahteva kaka država članica, ali pa na pobudo Komisije in v vsakem primeru v časovnem roku, ki omogoča, da se bo mogoče držati v tej uredbi določenih rokov.

2. Odbor se sestane, kadar ga skliče njegov predsednik. Predsednik posreduje državam članicam, kakor hitro je mogoče, vsekakor pa najmanj 10 delovnih dni pred sestankom, vse relevantne informacije.

3. Če je treba, lahko potekajo posvetovanja samo pisno; v tem primeru Komisija uradno obvesti države članice in določi obdobje, znotraj katerega imajo pravico izraziti svoja mnenja ali zahtevati ustno posvetovanje, ki ga organizira predsednik, pod pogojem, da je mogoče imeti tako ustno posvetovanje znotraj časovnega obdobja, ki omogoča spoštovanje rokov, ki jih določa ta uredba.

4. Posvetovanja obravnavajo še posebej:

[…]

d) ukrepe, ki so v danih okoliščinah primerni za preprečevanje ali odpravo škode, ki jo povzroča dumping, in načine in sredstva za izvajanje takih ukrepov."

4 Rok desetih delovnih dni, ki je v členu 15(2) osnovne uredbe (postal člen 15(2) Uredbe št. 1225/2009) določen za to, da predsednik Svetovalnega odbora države članice posreduje vse ustrezne informacije, je bil v osnovno uredbo vnesen z Uredbo Sveta (ES) št. 461/2004 z dne 8. marca 2004 (UL L 77, str. 12), v uvodni izjavi 17 katere je navedeno:

„Informacije, ki so posredovane državam članicam v okviru Svetovalnega odbora, so pogosto zelo strokovne, tako da jih je treba natančno gospodarsko in pravno proučiti. Poslane morajo biti najmanj 10 dni pred datumom sestanka, ki ga določi predsednik Svetovalnega odbora, da imajo države članice dovolj časa za obravnavo teh informacij."

5 Člen 20 osnovne uredbe (postal člen 20 Uredbe št. 1225/2009) določa:

„1. Pritožniki, uvozniki in izvozniki in njihova predstavniška združenja in predstavniki države izvoznice lahko zahtevajo razkritje podrobnosti, na katerih temeljijo bistvena dejstva in premisleki, na osnovi katerih so bili uvedeni začasni ukrepi. Zahteve

po takem razkritju se vložijo v pisni obliki takoj po uvedbi začasnih ukrepov, razkritje pa sledi v pisni obliki v najkrajšem možnem času.

2. Stranke iz odstavka 1 lahko zahtevajo dokončno razkritje bistvenih dejstev in premislekov, na osnovi katerih se namerava priporočiti uvedbo dokončnih ukrepov, ali pa zaključek preiskave ali postopka brez uvedbe ukrepov, pri čemer se še posebna pozornost posveča razkritju katerih koli dejstev ali premislekov, ki so drugačni od tistih, ki so bili uporabljeni pri začasnih ukrepih.

[…]

4. Končno razkritje je podano v pisni obliki. Izda se v najkrajšem možnem času ob ustreznem upoštevanju zaščite zaupnih informacij in običajno ne kasneje kot en mesec pred dokončno odločitvijo ali pred trenutkom, ko Komisija predloži kakršen koli predlog za dokončne ukrepe v skladu s členom 9. Če Komisija ob tem času še ne more razkriti določenih dejstev ali premislekov, se ta razkrijejo kasneje v najkrajšem možnem času. To razkritje ne vpliva na katerokoli kasnejšo odločitev, ki jo lahko sprejme Komisija ali Svet, toda če ta odločitev temelji na kakih drugačnih dejstvih ali premislekih, se ta razkrijejo v najkrajšem možnem času.

5. Pripombe, ki so dane po dokončnem razkritju, se upoštevajo samo v primeru, če se prejmejo v roku, ki ga v vsakem posameznem primeru določi Komisija in ki znaša vsaj 10 dni, pri čemer se na ustrezen način upošteva nujnost primera.“

Dejansko stanje

1. *Preiskovani trg*

6 Trg kombiniranih hladilnikov zamrzovalnikov, ki je predmet preiskave, ob koncu katere so bili sprejeti sporni protidampinški ukrepi, ima tri segmente:

– segment kombiniranih hladilnikov z zamrzovalnikom spodaj, pri katerih je predelek za zamrzovanje nameščen pod predelkom za hlajenje;

– segment kombiniranih hladilnikov z zamrzovalnikom zgoraj, pri katerih je predelek za zamrzovanje nameščen nad predelkom za hlajenje;

– segment kombiniranih ameriških hladilnikov, pri katerih je dvoje vzporednih vrat na dveh vzporedno nameščenih predelkih.

7 Pred kratkim se je na trgu pojavil nov tip kombiniranih hladilnikov zamrzovalnikov s troje vrati, pri katerih je predelek za zamrzovanje nameščen pod predelkom za hlajenje, v enem kosu. Predelek za zamrzovanje ima ena vrata, medtem ko je pri predelku za hlajenje dvoje vzporednih vrat.

2. *Začetna faza preiskave*

8 Tožeča stranka, Whirlpool Europe Srl, je 18. aprila 2005 pri Komisiji Evropskih skupnosti na podlagi osnovne uredbe vložila pritožbo zoper uvoz nekaterih hladilnikov s poreklom iz Južne Koreje.

9 Komisija je 2. junija 2005 objavila Obvestilo o začetku protidampinškega postopka glede uvoza nekaterih ameriških hladilnikov s poreklom iz Republike Koreje (UL C 135, str. 4). Izdelki, ki se domnevno uvažajo po dampinških cenah, so bili kombinirani hladilniki zamrzovalniki s prostornino nad 400 litrov in z najmanj dvoje zunanjimi vrati, ki so postavljena ena poleg drugih.

10 Komisija je vsem strankam, za katere je bilo znano, da jih preiskava zadeva, poslala vprašalnike.

11 Korejska družba LG Electronics, Inc. (v nadaljevanju: družba LG) je navedla, da bi bilo treba v opredelitev izdelka, ki je predmet preiskave, vključiti vse velike hladilnike, saj imajo isti namen, to je konzervirajo živila in pijačo, poleg tega pa je večina sestavljena iz hladilnega in zamrzovalnega predelka.

12 Družba LG je poleg tega navedla, da opredelitev izdelka v obvestilu ni bila pravilna. Navedla je, da proizvajalci med ameriške hladilnike štejejo hladilnike, ki vsebujejo

vzporedno nameščeni hladilni in zamrzovalni predelek s posebnimi zunanjimi vrati za vsak predelek. Po njenem mnenju mora preiskava vključevati nekatere podpultne zamrzovalnike, namreč kombinirane hladilnike zamrzovalnike z dvoje vrati na hladilnem in enimi vrati na spodnjem zamrzovalnem predelku, in izključiti primerljive modele, ki imajo le ena vrata na vsakem predelku, da bi se ohranila opredelitev zadevnega izdelka v obvestilu o začetku. Družba LG je zato zahtevala, naj se iz postopka izključi vse hladilnike zamrzovalnike s troje vrati ali več oziroma naj se razširi obseg postopka, da bo vključeval vse kombinirane hladilnike zamrzovalnike.

13 Nazadnje je družba LG še navedla, da niso pomembne zunanje značilnosti modelov, na primer vrata, ampak notranja postavitev. Natančneje, družba LG je navedla, da je vzporedna namestitev hladilnega in zamrzovalnega predelka bistvena osnovna razpoznavna lastnost ameriškega hladilnika.

14 Tožeča stranka je 14. novembra 2005 Komisiji predložila analize iz potrošniških revij, ki podpirajo uvrstitev hladilnikov s troje vrati v opredelitev zadevnega izdelka.

15 Tožeča stranka se je 17. novembra 2005 na sestanku s Komisijo seznanila z navedbami družbe LG o opredelitvi zadevnega izdelka. Na to je odgovorila pisno 13. decembra 2005. Družba LG je z dopisoma z dne 17. in 25. januarja 2006 predložila še druga stališča, na katera je tožeča stranka odgovorila 31. januarja 2006. Komisija je 2. februarja 2006 ponovno zaslišala tožečo stranko. Družba LG je 6., 7. in 15. februarja 2006 Komisiji predložila nova stališča v zvezi z opredelitvijo zadevnega izdelka.

3. *Začasna uredba*

16 Komisija je 28. februarja 2006 sprejela Uredbo (ES) št. 355/2006 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih ameriških hladilnikov s poreklom iz Republike Koreje (UL L 59, str. 12, v nadaljevanju: začasna uredba).

17 Komisija je v začasni uredbi zavrnila tezo družbe LG o enakem namenu vseh velikih hladilnikov, ker naj bi bil trg ameriških hladilnikov „jasno ločen in poseben tržni segment". Posebne fizikalne značilnosti ameriških hladilnikov, namreč dvoje velikih vzporednih vrat, naj bi jim dajale „poseben prostor" na trgu kombiniranih hladilnikov zamrzovalnikov.

18 Komisija je zavrnila tudi tezo družbe LG o izključitvi vseh kombiniranih hladilnikov zamrzovalnikov s troje vrati ali več iz postopka, ker naj bi se izkazalo, da v preiskavi ni „splošno določene opredelitve" ameriških hladilnikov. Nasprotno naj bi kombinirani hladilniki s troje vrati, na katere se je sklicevala družba LG, na trgu nastopali poleg vseh ostalih modelov ameriških hladilnikov.

19 Na podlagi navedenega je Komisija začasno sklenila, da imajo kljub razlikam v obsegu, različnim možnostim in materialom vse vrste ameriških hladilnikov, vključno s kombiniranimi hladilniki zamrzovalniki s troje vrati s podpultnimi zamrzovalniki, enake osnovne fizikalne in tehnične značilnosti ter se v glavnem uporabljajo v enake namene.

20 Komisija je torej ugotovila, da imajo ameriški hladilniki, ki jih industrija Skupnosti proizvaja in prodaja v Skupnosti, ter tisti, ki jih proizvaja in prodaja Republika Koreja, enake osnovne fizikalne in tehnične značilnosti ter se uporabljajo v enake namene. Zato se ti izdelki začasno štejejo za podobne v smislu člena 1(4) osnovne uredbe.

21 Zato začasna uredba v členu 1 določa:

„Na uvoz ameriških hladilnikov s poreklom iz Republike Koreje, tj. kombinacija hladilnika in zamrzovalnika z vsaj dvoje posebnimi zunanjimi vrati, nameščenimi vzporedno, prostornine nad 400 litrov, ki so uvrščeni pod oznako KN ex 8418 10 20 (oznaka TARIC 8418 10 20 91), se uvede začasna protidampinška dajatev."

4. *Naknadni postopek*

22 Tožeča stranka in družba LG sta, potem ko sta od Komisije prejeli obvestilo o njenih začasnih ugotovitvah, predložili nova stališča o opredelitvi zadevnega izdelka. Družba LG je Komisiji poslala tudi izvedensko mnenje o projektu razvrščanja hladilnikov. Tožeča stranka in družba LG sta v izmenjavi pisanj predstavili svoja stališča o opredelitvi zadevnega izdelka.

5. *Dokument o končnem razkritju*

23 Komisija je 30. junija 2006 izdala dokument o končnem razkritju. V njem je opozorila na to, da je pri opredelitvi zadevnega izdelka ustaljena praksa institucij Skupnosti, da se upoštevajo predvsem osnovne fizikalne in tehnične lastnosti zadevnega izdelka in da se modele, uvrščene v različne segmente izdelkov, običajno šteje za samo en izdelek, razen če so različni segmenti med seboj „jasno ločeni“.

24 Komisija je ocenila, da se je s preiskavo pokazalo, da tradicionalna tržna razvrstitev kombiniranih hladilnikov na tri segmente ni sporna in je znana vsem gospodarskim subjektom v tem poslu, tako da vključitev vseh kombiniranih hladilnikov v opredelitev zadevnega izdelka, kot je predlagala družba LG, ni utemeljena.

25 Komisija je nato ugotovila, da niti fizikalne lastnosti (dvoje vzporednih vrat in velikost aparata) niti dejavniki v zvezi s trženjem in z dojemanjem potrošnikov ne utemeljujejo izključitve modela s troje vrati iz opredelitve zadevnega izdelka. Komisija je na podlagi tega sklenila, da je treba „model s troje vrati“ vključiti v navedeno opredelitev.

6. *Popravljen dokument o končnem razkritju*

26 Strankam je bil za predložitev pisnih stališč glede končnega dokumenta o razkritju postavljen rok, ki se je iztekel 11. julija 2006.

27 Predsednik svetovalnega odbora je 5. in 6. julija 2006 državam članicam poslal dokumente o dokončnih ukrepih, ki jih namerava predlagati Komisija.

28 Tožeča stranka in družba LG sta 11. julija 2006 predložili svoje komentarje na končni dokument o razkritju. Tožeča stranka je potrdila, da se strinja s Komisijino opredelitvijo zadevnega izdelka, družba LG pa je ponovno nasprotovala razlogovanju in sklepom Komisije v zvezi s tem.

29 Komisija je z dopisom z dne 14. julija 2006 države članice obvestila, da je spremenila svoje stališče v zvezi z opredelitvijo zadevnega izdelka, iz katere je od tedaj naprej izključila hladilnike s troje vrati.

30 Tožeča stranka je v dopisu z dne 17. julija 2006, ki ga je naslovila na člana Komisije, pristojnega za trgovino, izpodbijala to spremembo stališča, s katero je bila neformalno seznanjena.

31 Komisija je z dopisom z dne 19. julija 2006 tožeči stranki poslala popravljen dokument o končnem razkritju, v katerem jo je obvestila o tej spremembi. V tem dokumentu je Komisija navedla:

„Zgoraj navedeni izvoznik je priložil dodatne dokaze, ki podpirajo opredelitev segmenta ameriških hladilnikov na podlagi notranje postavitve predelkov in ne na podlagi postavitve vrat. Glede na dodatne dokaze, ki jih je predložil isti izvoznik, so bila po dokončnem razkritju dodatno ocenjena stališča nekaterih vodilnih raziskovalnih inštitutov in organov za razvrščanje, med katerimi večina ameriške hladilnike razvršča na podlagi notranje postavitve in ne na podlagi postavitve vrat. Na podlagi tega je mogoče sklepati, da se glede na fizikalne lastnosti model s troje vrati ne more šteti za del segmenta ameriških hladilnikov […] Glede dojemanja potrošnikov so tako vložnik kot industrija Skupnosti predložili potrošniške raziskave, ki podpirajo njihova stališča in si med seboj nasprotujejo. Zato v zvezi s tem ni mogoč jasen sklep v nobeno smer.

Iz zgoraj navedenega izhaja, da mora model s troje vrati spadati v segment hladilnikov z zamrzovalnikom spodaj in ne v segment ameriških hladilnikov. […]

Glede na zgoraj navedeno se je zdelo primerno popraviti opredelitev obsega izdelka iz začasne uredbe. Zadevni izdelek se zato dokončno opredeli kot kombinacija hladilnika in zamrzovalnika prostornine nad 400 litrov, z vzporedno namestitvijo zamrzovalnega in hladilnega predelka, s poreklom iz Republike Koreje, ki je trenutno uvrščen pod oznako KN ex 8418 10 20.“

32 Tožeči stranki in drugim zadevnim osebam je bil postavljen rok za predložitev stališč, ki se je iztekel 31. julija 2006 ob 10. uri.

33 Svetovalni odbor se je sestal 19. in 20. julija 2006 in preučil dokončne ukrepe, ki jih je Komisija nameravala predlagati Svetu Evropske unije, vključno z novo opredelitvijo zadevnega izdelka, iz katere so bili izključeni kombinirani hladilniki s troje vrati.

34 Tožeča stranka in Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED) sta v dopisih z dne 28. julija 2006 kritizirala spremembo opredelitve zadevnega izdelka iz popravljenega dokumenta o končnem razkritju.

35 Komisija je 31. julija 2006 Svetu predložila predlog Uredbe COM(2006) 436 konč. o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih ameriških hladilnikov s poreklom iz Republike Koreje.

36 Komisija je v dopisu z dne 9. avgusta 2006 odgovorila na stališča tožeče stranke z dne 28 julija 2006.

7. *Izpodbijana uredba*

37 Svet je 25. avgusta 2006 sprejel Uredbo (ES) št. 1289/2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih ameriških hladilnikov s poreklom iz Republike Koreje (UL L 236, str. 11, v nadaljevanju: izpodbijana uredba).

38 Izpodbijana uredba v členu 1 določa:

„Dokončna protidampinška dajatev se uvede na uvoz ameriških hladilnikov, tj. kombinacije hladilnika in zamrzovalnika prostornine nad 400 litrov, z vzporedno namestitvijo zamrzovalnega in hladilnega predelka, ki so uvrščeni pod oznako KN ex 8418 10 20 (oznaka TARIC 8418 10 20 91), s poreklom iz Republike Koreje."

Postopek in predlogi strank

39 Tožeča stranka je 17. novembra 2006 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo.

40 Obvestilo o vloženi tožbi je bilo objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije* z dne 30. decembra 2006 (UL C 326, str. 67).

41 Komisija in družba LG sta s pisanji, ki jih je sodno tajništvo Splošnega sodišča prejelo 11. januarja oziroma 14. februarja 2007, vložili predlog za intervencijo v obravnavanem postopku v podporo predlogom Sveta.

42 CECED in družba Electrolux sta s pisanji, ki jih je sodno tajništvo Splošnega sodišča prejelo 9. februarja 2007, vložila predlog za intervencijo v obravnavanem postopku v podporo predlogom tožeče stranke.

43 Predsednik tretjega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 26. februarja 2007 dopustil intervencijo Komisije.

44 Predsednik tretjega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 10. maja 2007 dopustil intervenciji CECED in družbe LG.

45 Italijanska republika je s pisanjem, ki ga je sodno tajništvo Splošnega sodišča prejelo 22. junija 2007, vložila predlog za intervencijo v obravnavanem postopku v podporo predlogom tožeče stranke.

46 Predsednik tretjega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 4. septembra 2007 dopustil intervencijo Italijanske republike.

47 Po spremembi sestave senatov Splošnega sodišča je bil sodnik poročevalec premeščen v šesti senat, ki mu je bila zato dodeljena obravnavana zadeva.

48 Splošno sodišče (šesti senat) je s sklepom z dne 10. januarja 2008 zavrnilo predlog za intervencijo družbe Electrolux.

49 Predsednik šestega senata je s sklepom z dne 8. oktobra 2009 ugodil predlogu tožeče stranke za zaupno obravnavanje nekaterih njenih dokumentov v razmerju do CECED in družbe LG, razen enega, v zvezi s katerim je bil zavrnjen predlog za zaupno obravnavanje v razmerju do družbe LG. Zato je bila družbi LG vročena cela različica tega dokumenta.

50 Splošno sodišče (šesti senat) je na podlagi poročila sodnika poročevalca odločilo o začetku ustnega postopka in v okviru ukrepov procesnega vodstva pozvalo stranke k pisnim odgovorom na nekatera vprašanja. Stranke so v postavljenem roku ravnale v skladu s tem pozivom.

51 Stranke so ustna stališča in odgovore na vprašanja Splošnega sodišča predstavile na obravnavi 11. novembra 2009.

52 Tožeča stranka ob podpori Italijanske republike in CECED Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– razveljavi izpodbijano uredbo, če opredelitev zadevnega ali podobnega izdelka, ki jo je sprejel Svet, ne vključuje vseh velikih hladilno-zamrzovalnih omar z vsaj dvoje zunanjimi vrati, ki so postavljena ena poleg drugih;

– Svetu naloži plačilo stroškov postopka.

53 Svet ob podpori Komisije in družbe LG Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– zavrže tožbo kot nedopustno ali jo zavrne kot neutemeljeno;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

54 Ker sodnik T. Tchipev po koncu ustnega postopka ni več mogel opravljati svoje funkcije, je bila zadeva predodeljena predsedniku senata A. W. M. Meiju kot sodniku poročevalcu, sodnik V. Vadapalas pa je bil na podlagi člena 32(3) Poslovnika Splošnega sodišča imenovan zaradi dopolnitve senata.

55 Splošno sodišče (šesti senat) je s sklepom z dne 5. julija 2010 v novi sestavi ponovno začelo ustni postopek, stranke pa so bile obveščene, da bodo zaslišane na novi obravnavi 8. septembra 2010.

56 Tožeča stranka, Svet, Komisija, CECED, družba LG in Italijanska republika so z dopisi z dne 9., 12., 14., 15. oziroma 16. julija 2010 obvestili Splošno sodišče, da se odpovedujejo pravici do ponovnega zaslišanja.

57 Zato je predsednik šestega senata sklenil, da se ustni postopek konča.

Pravo

1. *Domnevna kršitev člena 116(6) Poslovnika*

58 Svet je na obravnavi opozoril na to, da Italijanska republika v predlogu za intervencijo ne bi smela navajati stališč o vsebini spora, ki naj bi jih bilo mogoče predstaviti samo med ustnim postopkom.

59 Splošno sodišče ugotavlja, da ima na podlagi člena 116(6) Poslovnika intervenient, ki je – kot Italijanska republika –predlog za intervencijo vložil po izteku šesttedenskega roka, ki je določen v členu 115(1) navedenega poslovnika in začne teči z objavo obvestila o vložitvi tožbe v Uradnem listu, le pravico udeležiti se ustnega postopka, prejeti prepis poročila za obravnavo in na njegovi podlagi predstaviti svoja stališča na obravnavi (sodba Sodišča z dne 26. marca 2009 v zadevi Selex Sistemi Integrati proti Komisiji, C-113/07 P, ZOdl., str. I-2207, točka 36).

60 Kljub temu pa je treba ugotoviti – tako kot je Italijanska republika navedla na obravnavi –, da so bila stališča, ki jih je navajala v predlogu za intervencijo, samo navajanje razlogov v podporo navedenemu predlogu in se torej niso nanašala na utemeljenost tožbe.

61 Zato je treba skleniti, da določbe člena 116(6) Poslovnika niso bile kršene.

2. *Predlog za razglasitev ničnosti*

Dopustnost

Trditve strank

62 Svet trdi, da obravnavana tožba ni dopustna, ker tožeča stranka predlaga delno razglasitev ničnosti samo zato, ker opredelitev zadevnega in podobnega izdelka, ki jo je sprejel Svet, ne vključuje vseh velikih kombiniranih hladilnikov zamrzovalnikov z vsaj dvoje vzporednimi zunanjimi vrati. Svet se v zvezi s tem sklicuje na sodno prakso, po kateri je delna razglasitev ničnosti mogoča samo, če je mogoče elemente, katerih ničnost se predlaga, ločiti od preostalega dela akta.

63 Svet izpodbija tudi predlog tožeče stranke iz replike, s katerim je želela doseči, da bi se ob razglasitvi ničnosti izpodbijane uredbe ali njenega člena 1 izpodbijani akt ohranil v veljavi, dokler institucije Unije ne bi sprejele ukrepov za izvršitev ničnostne sodbe Splošnega sodišča. S tem predlogom naj bi se namreč med postopkom spremenil predmet spora, tako da bi Splošno sodišče odločalo *ultra petita*, če bi za nično razglasilo celotno izpodbijano uredbo ali njen člen 1.

64 Svet nazadnje navaja, da Splošno sodišče ne more popraviti napake institucij Unije s tem, da razveljavi „izključitev v zadnjem trenutku“ hladilnikov s troje vrati s področja uporabe spornih protidampinških ukrepov.

65 Tožeča stranka izpodbija trditve Sveta v zvezi z nedopustnostjo tožbe.

Presoja Splošnega sodišča

66 Splošno sodišče ocenjuje, da v okoliščinah obravnavane zadeve ni treba odločati o trditvah Sveta v zvezi z nedopustnostjo obravnavane tožbe, ker je treba predloge tožeče stranke o razglasitvi ničnosti v vsakem primeru zavrniti po temelju (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 23. marca 2004 v zadevi Francija proti Komisiji, C-233/02, Recueil, str. I-2759, točka 26).

Utemeljenost

67 Tožeča stranka v podporo predlogom za razglasitev ničnosti navaja štiri tožbene razloge. Prvič, Svet in Komisija naj z „izključitvijo v zadnjem trenutku“ hladilnikov s troje vrati iz opredelitve zadevnega izdelka ne bi spoštovala pravice tožeče stranke do obrambe. Drugič, instituciji naj se v nasprotju s členom 15(2) osnovne uredbe o tej izključitvi ne bi „v razumnem roku“ posvetovali z državami članicami. Tretjič,

izpodbijana uredba naj v zvezi s sporno izključitvijo ne bi bila dovolj obrazložena. Četrtič in zadnjič, instituciji naj bi pri izbiri metode, uporabljene za opredelitev zadevnega izdelka, storili pravno napako.

Prvi tožbeni razlog: kršitev pravice tožeče stranke do obrambe v zvezi z izključitvijo hladilnikov s troje vrati iz opredelitve zadevnega izdelka

– Trditve strank

68 Tožeča stranka, prvič, navaja, da je Komisija revidirani končni dokument o razkritju izdala 19. julija 2006 in da bi morala v skladu s členom 20(5) osnovne uredbe (postal člen 20(5) Uredbe št. 1225/2009) zainteresiranim strankam določiti vsaj desetdnevni rok za predložitev pripomb. Komisija pa naj bi predlog dokončnih ukrepov predložila Svetu 31. julija 2006, to je „nekaj ur“ po izteku roka, ki je na voljo za to, da navedene stranke predložijo pripombe (glej točko 32 zgoraj).

69 Tožeča stranka opozarja na to, da sprememba opredelitve podobnega izdelka zadeva „temeljni element“ protidampinškega postopka in da ni običajna za napredno fazo tega. Tožeča stranka naj bi tako Komisiji predložila 30 strani pripomb s priloženimi 13 novimi prilogami, ki naj v izpodbijani uredbi ne bi bile nikjer omenjene. V tej naj

bi bile namreč navedene samo ugotovitve, ki so obstajale že v popravljenem končnem dokumentu o razkritju, ki je bil poslan 19. julija 2006.

70 Tožeča stranka opozarja tudi na to, da naj bi dejstvo, da je Komisija z odgovorom na njene pripombe čakala do 9. avgusta 2006 in da je odgovorila podobno, potrjevalo, da so bile njene pripombe upoštevne in so zahtevale poglobljeno analizo, ki naj je ne bi bilo, preden je Komisija spremenila svoj končni predlog in ga 31. julija 2006 poslala Svetu . V teh okoliščinah naj bi to, da si Komisija ni vzela dovolj časa za preučitev pripomb tožeče stranke, le-to prikrajšalo za učinkovitost njene pravice do obrambe.

71 Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da rok iz člena 20(5) osnovne uredbe ni samo formalnost, ki jo je treba spoštovati, ampak se z njim poskuša zagotoviti pravico zainteresiranih oseb, da podajo izjavo.

72 Drugič, tožeča stranka v repliki navaja, da razen dveh dopisov in enega sporočila ameriške administracije, ki jih je Svet priložil k odgovoru na tožbo zaradi dokazovanja „lobiranja“, ki se je dogajalo v zvezi z opredelitvijo zadevnega izdelka do zadnjega trenutka, noben od dokumentov in telefonskih pogovorov, ki so vplivali na končne sklepe Komisije, ni bil priložen objavljeni različici njenega spisa, tako da se zainteresirane stranke s tem niso seznanile. Zato naj bi Svet kršil pravico tožeče stranke do obrambe. Svet naj bi kršil tudi pravičnost postopka in enakopravnost orožij, ker naj ne bi razkril vseh dokumentov v zvezi z „lobiranjem“ pri Komisiji.

73 Svet izpodbija utemeljenost obravnavanega tožbenega razloga in dopustnost trditev tožeče stranke v fazi replike.

– Presoja Splošnega sodišča

74 Spoštovanje pravice do obrambe je temeljno načelo prava Unije, na podlagi katerega je treba podjetjem, ki so predmet postopka preiskave, ki mu sledi sprejetje protidampinške uredbe, med upravnim postopkom omogočiti, da primerno predstavijo svoje stališče o resničnosti in upoštevnosti zatrjevanih dejstev in okoliščin (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 28. oktobra 2004 v zadevi Shanghai Teraoka Electronic proti Svetu, T-35/01, ZOdl., str. II-3663, točki 288 in 289 ter tam navedena sodna praksa).

75 Navedena zahteva je izvedena v členu 20 osnovne uredbe, ki v odstavku 4 (člen 20(4), postal člen 20(4) Uredbe št. 1225/2009) predpisuje pisno sporočilo o končnem razkritju. V skladu z navedeno določbo se, če končna odločitev temelji na kakih drugačnih dejstvih ali preudarkih, kot so tisti, sporočeni v končnem razkritju, ti „razkrijejo v najkrajšem možnem času“. V členu 20(5) osnovne uredbe je natančneje določeno, da se „[p]ripombe, ki so dane po dokončnem razkritju, […] upoštevajo samo v primeru, če se prejmejo v roku, ki ga v vsakem posameznem primeru določi Komisija in ki znaša vsaj 10 dni, pri čemer se na ustrezen način upošteva nujnost primera“.

76 V obravnavani zadevi ni sporno, da je Komisija popravljeni končni dokument o razkritju tožeči stranki poslala 19. julija 2006 in ji postavila rok za predložitev pripomb, ki se je iztekel 31. julija 2006. Prav tako ni sporno, da je tožeča stranka svoje pripombe

na popravljeni končni dokument o razkritju predložila 28. julija 2006 in da je Komisija končni predlog uredbe Svetu predložila 31. julija 2006, to je dvanajst dni po posredovanju popravljenega končnega dokumenta o razkritju tožeči stranki. Iz tega sledi, da je Komisija pripombe tožeče stranke imela na voljo pred iztekom desetdnevnega roka, ki ga predpisuje člen 20(5) osnovne uredbe, in da je počakala na iztek tega, preden je končni predlog uredbe poslala Svetu.

77 Sicer pa je treba ugotoviti, da okoliščina, da se osnutek končnega predloga uredbe, ki se predloži Svetu, znotraj Komisije razpošilja po pisnem postopku zaradi pridobivanja soglasja članov te institucije, ne ogroža možnosti tožeče stranke, da primerno izrazi svoje stališče, ker lahko Komisija navedeni pisni postopek po potrebi ustavi ali po pridobitvi pripomb zainteresiranih oseb celo spremeni svoj osnutek predloga.

78 Zato je treba skleniti, da Komisija ni kršila člena 20(5) osnovne uredbe. Zato ni mogoče ugotoviti nobene kršitve pravice tožeče stranke do obrambe.

79 Takega sklepa ne omaje trditev tožeče stranke, da sta bili njena pravica do obrambe in obveščenosti kršeni zato, ker ji v nasprotju s členom 20 osnovne uredbe niso bila poslana določena pošta in sporočila v zvezi s telefonskimi pogovori.

80 V zvezi s tem je treba namreč ugotoviti, da tožeča stranka o obstoju dodatnih dokumentov, o katerih naj ne bi bila obveščena, sklepa glede na dokumente, ki jih je med postopkom pred Splošnim sodiščem predložil Svet, in sicer dopisa ameriških organov Komisiji in notranjo elektronsko pošto služb Komisije, ki potrjuje obstoj telefonskega pogovora z ameriškimi organi.

81 Vendar pa je treba tudi opozoriti, da tožeča stranka brez dokazov samo domneva, da obstajajo dodatni dokumenti, ki so vplivali na končne sklepe Komisije.

82 Tožeča stranka v podporo svojemu tožbenemu razlogu torej ne more zatrjevati neobveščenosti o teh dokumentih.

83 Na podlagi vsega navedenega je treba prvi tožbeni razlog zavrniti.

Drugi tožbeni razlog: neobstoj posvetovanja z državami članicami v okviru svetovalnega odbora „v primernem času“ o izključitvi hladilnikov s troje vrati iz opredelitve zadevnega izdelka

– Trditve strank

84 Tožeča stranka ugotavlja, da mora predsednik svetovalnega odbora v skladu s členom 15(2), drugi stavek, osnovne uredbe (postal člen 15(2), drugi stavek, Uredbe št. 1225/2009) državam članicam, kakor hitro je mogoče, vsekakor pa najmanj 10 delovnih dni pred sestankom, posredovati vse pomembne informacije.

85 Navedena določba naj bi bila v obravnavani zadevi kršena, ker naj svetovalni odbor ne bi mogel izdati svojega mnenja ob popolni seznanjenosti z zadevo, ker njegovi člani deset delovnih dni pred njegovim sestankom 19. in 20. julija 2006 niso bili seznanjeni z vsemi pomembnimi informacijami, saj so bili šele 14. julija 2006 seznanjeni z odločbo Komisije o izključitvi hladilnikov s troje vrati iz opredelitve zadevnega izdelka.

86 Navedeni postopkovni rok desetih delovnih dni naj bi bil v uredbo vnesen zato, da se zagotovita spoštovanje pravic zainteresiranih strank in pravna varnost. Obveznost ustreznega posvetovanja z državami članicami v okviru svetovalnega odbora naj bi bila za postopek bistvena, saj lahko vpliva na vsebino končno sprejetega akta. Posvetovanje z državami članicami v okviru svetovalnega odbora bi namreč lahko vodilo v spremembo stališča Komisije.

87 Tožeča stranka dodaja, da naj bi sprememba stališča Komisije v zvezi z obsegom zadevnega izdelka odprla „povsem novo razpravo“, za katero bi člani svetovalnega odbora potrebovali čas, da se pripravijo.

88 Svet izpodbija utemeljenost trditev tožeče stranke.

– Presoja Splošnega sodišča

89 Iz spisa izhaja, da se je svetovalni odbor na sestanku 19. in 20. julija 2006 o predlogu Komisije o dokončnih ukrepih izrekel na podlagi informacij, ki so jih države članice v celoti prejele šele 14. julija.

90 Iz tega sledi, da države članice v nasprotju s členom 15(2) osnovne uredbe deset delovnih dni pred sestankom svetovalnega odbora niso prejele vseh pomembnih informacij za opredelitev do odločitve Komisije, da iz opredelitve zadevnega izdelka izključi hladilnike s troje vrati.

91 Vendar pa ta kršitev predpisanega roka iz člena 15(2) osnovne uredbe ni bistvena kršitev postopka, tako da postopek posvetovanja z državami članicami v okviru svetovalnega odbora ne bi bil zakonit, s tem pa tudi opredelitev zadevnega izdelka, ki je bila sprejeta v izpodbijani uredbi.

92 V skladu z uvodno izjavo 17 Uredbe št. 461/2004, ki je glede tega spremenila osnovno uredbo, „[bi morale] biti“ namreč informacije, ki so posredovane državam članicam v okviru svetovalnega odbora, poslane najmanj 10 dni pred datumom sestanka, ki ga določi predsednik svetovalnega odbora, „da imajo države članice dovolj časa za obravnavo teh informacij“.

93 Iz besedila navedene uvodne izjave in še posebej uporabe pogojnika („[bi morale]“) izhaja, da sankcija za kršitev predpisanega roka ni ničnost postopka posvetovanja z državami članicami v okviru svetovalnega odbora, ampak da je, nasprotno, zahtevam iz člena 15(2) osnovne uredbe zadoščeno, če imajo države članice dovolj časa za preučitev informacij, ki jim jih je poslal predsednik svetovalnega odbora (glej po analogiji sodbo Splošnega sodišča z dne 14. decembra 2004 v zadevi FICF in drugi proti Komisiji, T-317/02, ZOdl., str. II-4325, točka 188 in tam navedena sodna praksa).

94 Tožeča stranka pa ni dokazala, da državam članicam ni bil dan na voljo potreben čas za ustrezno seznanitev s podatki o novi opredelitvi zadevnega izdelka, ki jo je sprejela Komisija, in da svetovalni odbor zato ni mogel izdati mnenja ob polni seznanjenosti z zadevo.

95 Nasprotno, iz spisa izhaja, da so predstavniki držav članic na različnih sestankih svetovalnega odbora med preiskavo o vprašanju v zvezi z opredelitvijo zadevnega izdelka podrobno razpravljali in da je bila ta opredelitev med drugim obravnavana v dokumentih glede dokončnih ukrepov, ki jih je Komisija poslala državam članicam 5. julija 2006.

96 Skleniti je torej treba, da kršitev v členu 15(2) osnovne uredbe predpisanega roka ni mogla vplivati na izid postopka posvetovanja, zato ni mogla vplivati na končno sprejeto opredelitev zadevnega izdelka v izpodbijani uredbi (glej v tem smislu sodbi Splošnega sodišča z dne 10. julija 1991 v zadevi RTE proti Komisiji, T-69/89, Recueil, str. II-485, točka 27, in z dne 27. novembra 1997 v zadevi Kaysersberg proti Komisiji, T-290/94, Recueil, str. II-2137, točka 88).

97 Zato niso upoštevne navedbe Italijanske republike z obravnave, da je kršitev zadevnega roka člane svetovalnega odbora prikrajšala za možnost učinkovitega nasprotovanja spremembi opredelitve zadevnega izdelka.

98 V zvezi s tem je treba poleg tega poudariti, da je Svet – ne da bi mu kdo nasprotoval – pojasnil, da čeprav so nekatere države članice na navedenem sestanku zaprosile in pridobile dodaten rok za pisno predložitev stališča o Komisijinem predlogu dokončnih ukrepov, ki se je iztekel 27. julija 2006, pa nobena od njih ni izjavila, da ta rok ni zadosten niti ni predlagala drugega dodatnega roka za predložitev stališča.

99 V teh okoliščinah je treba drugi tožbeni razlog zavrniti.

Tretji tožbeni razlog: nezadostna obrazloženost izpodbijane uredbe v zvezi z opredelitvijo zadevnega izdelka

– Trditve strank

100 Tožeča stranka trdi, da ji obrazložitev izpodbijane uredbe v zvezi s končno sprejeto opredelitvijo zadevnega izdelka ne omogoča niti da bi razumela niti izpodbijala utemeljenost končnih sklepov Sveta in Komisije glede tega, Splošnemu sodišču pa ne omogoča izvesti zadevnega sodnega nadzora.

101 Ker je sprememba stališča Komisije glede opredelitve zadevnega izdelka bistvena in pozna, naj obrazložitev ne bi omogočala zadostnega razumevanja razlogovanja v odgovor na dobro razvito argumentacijo in predložene dokaze glede tega pojma v več kot letu dni.

102 Instituciji bi morali, namesto da samo navedeta novo opredelitev zadevnega izdelka na podlagi predhodno uporabljenih dejstev in dokazov, pojasniti, zakaj je treba merilo zunanjih lastnosti velikih kombiniranih hladilnikov, to je obstoj dvoje ločenih vzporednih nihajnih vrat, ki je bilo do tedaj obravnavano kot primerno v smislu fizikalnih lastnosti aparatov in dojemanja potrošnikov, nadomestiti z merilom notranje postavitve.

103 Instituciji naj slednjega dejavnika ne bi mogli kar na prvi pogled odpraviti, čeprav so zainteresirane stranke in Komisija o njem na široko razpravljale in je bil obravnavan kot bistvena podpora prvotni opredelitvi zadevnega izdelka. Ugotovitev, da dojemanje potrošnikov ni več odločilno, naj ne bi bila zadostno obrazložena. Če instituciji Unije – kot je to v obravnavani zadevi – zavračata nasprotujoče si potrošniške raziskave, bi morali pojasniti, zakaj je ta dejavnik zanju še posebej problematičen.

104 V uvodnih izjavah izpodbijane uredbe naj bi pisalo, da sta instituciji Unije modele s troje vrati izključili iz opredelitve zadevnega izdelka po tem, ko sta podrobneje preučili stališča nekaterih raziskovalnih inštitutov in organov za razvrščanje, glede na dodatne dokaze, ki naj bi jih družba LG predložila po posredovanju dokumenta o končnem razkritju.

105 Družba LG pa naj ne bi predložila nobenega dodatnega dokaza, ampak naj bi samo ponovno potrdila, da je notranja postavitev pomembnejša od zunanjih fizikalnih lastnosti, in predložila dopis nekega inštituta z dne 10. julija 2006, v katerem ponavlja stališče, ki ga je predložila Komisiji aprila 2006 in v katerem ji očita, da v dokumentu o končnem razkritju ni sledila temu stališču.

106 Na drugi strani pa naj Svet in Komisija ne bi pojasnila, zakaj sta na podlagi stališč nekaterih raziskovalnih inštitutov in organov za razvrščanje, med katerimi večina kombinirane ameriške hladilnike razvršča na podlagi notranje postavitve in ne na podlagi postavitve vrat, sklenila, da model s troje vrati z vidika fizikalnih lastnosti ne more biti obravnavan kot del segmenta kombiniranih ameriških hladilnikov. Prav tako naj ne bi preverila verodostojnosti teh organizacij, ki sta jih označila za „vodilne“.

107 Poleg tega naj bi bila morala Svet in Komisija pojasniti, zakaj nekateri dokazi, ki so bili v spisu od oktobra 2005, niso bili obravnavani kot prepričljivi za preiskavo in zakaj nista upoštevala nekaterih drugih dokazov, kot so publikacije neodvisnih potrošniških združenj, med katerimi se nekatere izrecno nanašajo na kombinirane hladilnike s troje vrati.

108 Tožeča stranka dodaja, da instituciji v praksi običajno ne delata razlik pri opredelitvi zadevnega izdelka, razen če so segmenti med seboj „jasno ločeni“. V obravnavani zadevi naj kombinirani ameriški hladilniki z dvoje vrati in tisti s troje ne bi bili „jasno ločeni“. Instituciji naj ne bi pojasnili, zakaj sta naredili razliko, čeprav ni „jasne ločenosti“.

109 Nazadnje, tožeča stranka domneva, da je bil vzrok za „nenadno“ spremembo stališča institucij „‚lobiranje‘ v zadnjem trenutku“, glede katerega pa ni navedb v obrazložitvi izpodbijane uredbe.

110 Svet izpodbija utemeljenost trditev tožeče stranke.

– Presoja Splošnega sodišča

111 Spomniti je treba, da mora biti v obrazložitvi akta institucij Unije razlogovanje, ki mu je avtor akta sledil, izraženo jasno in nedvoumno, tako da se stranke lahko seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in branijo svoje pravice ter da lahko sodstvo izvaja nadzor (sodba Splošnega sodišča z dne 27. septembra 2005 v združenih zadevah

Common Market Fertilizers proti Komisiji, T-134/03 in T-135/03, ZOdl., str. II-3923, točka 156).

112 Zahtevo po obrazložitvi je treba presojati glede na okoliščine zadeve, še posebej vsebino akta, značaj navedenih razlogov in interes, ki ga naslovniki ali drugi, ki jih akt neposredno in posamično zadeva, lahko imajo za pridobitev pojasnil (sodba Sodišča z dne 2. aprila 1998 v zadevi Komisija proti Sytraval in Brink's France, C-367/95 P, Recueil, str. I-1719, točka 63).

113 Vprašanje, ali je obrazložitev nekega akta zadostna, se ne presoja le glede na njegovo besedilo, ampak tudi glede na njegov okvir in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (sodba Sodišča z dne 29. februarja 1996 v zadevi Belgija proti Komisiji, C-56/93, Recueil, str. I-723, točka 86, in zgoraj navedena sodba Kaysersberg proti Komisiji, točka 150).

114 Kadar uredba, ki kot v obravnavani zadevi, uvaja dokončne protidampinške ukrepe, spada v širši okvir vseh ukrepov, ni mogoče zahtevati, da se v njeni obrazložitvi navedejo vsi – včasih zelo številni in zapleteni – dejanski in pravni elementi, ki jih obravnava, niti da se institucije opredelijo do vseh trditev zainteresiranih oseb. Nasprotno, zadostuje, da avtor akta navede dejstva in pravne ugotovitve, ki so bistveni za namen izpodbijane uredbe.

115 Res je, da je treba uredbo o uvedbi protidampinških dajatev presojati med drugim ob upoštevanju informacij, ki so jih zainteresiranim osebam sporočile institucije Unije, in pripomb teh med preiskavo. Vendar pa institucijam Unije ni treba posebej obrazložiti neupoštevanja različnih trditev zainteresiranih oseb. Dovolj je, da uredba vsebuje

jasno utemeljitev glavnih elementov njihove analize, če se lahko s tako utemeljitvijo pojasnijo razlogi, zaradi katerih so zavrnile upoštevne trditve strank med upravnim postopkom.

116 Sicer pa je treba uredbo o uvedbi protidampinških dajatev med preiskavo obrazložiti samo glede vseh dejanskih in pravnih elementov, ki so upoštevni pri presoji iz uredbe. Obrazložitev takega akta ni namenjena pojasnjevanju razvoja stališča institucij med upravnim postopkom ter torej ni namenjena utemeljitvi razlik med rešitvijo iz končnega akta in začasnim stališčem iz dokumentov, ki so bili zainteresiranim strankam predloženi med tem postopkom zato, da bi lahko te predložile svoje pripombe. Navedena obveznost torej tudi ne nalaga institucijam, naj pojasnijo, zakaj v določeni fazi upravnega postopka zagovarjano stališče morda ni bilo utemeljeno.

117 Kot izhaja iz uvodnih izjav 10 in 11 izpodbijane uredbe, opredelitev zadevnega izdelka v obravnavani zadevi temelji na dvojni premisi tradicionalne delitve trga velikih kombiniranih hladilnikov zamrzovalnikov na tri tržne segmente (glej točko 6 zgoraj) in na „jasni ločenosti“ teh treh segmentov.

118 Komisija je pri ugotavljanju, ali veliki kombinirani hladilniki spadajo v segment kombiniranih hladilnikov s predelkom za hlajenje nad predelkom za zamrzovanje ali v segment kombiniranih ameriških hladilnikov, najprej v uvodni izjavi 13 izpodbijane uredbe opredelila zadevni izdelek na podlagi zunanjih značilnosti, namreč najmanj dvoje ločenih nihajnih vrat, ki so nameščena vzporedno, pri tem pa se je oprla na fizikalne lastnosti kot na dojemanje potrošnikov, saj je tožeča stranka model s troje vrati opredelila in najavila kot ameriški hladilnik.

119 V isti uvodni izjavi je pojasnjeno, da je postavitev notranjih predelkov v ameriškem hladilniku drugačna kot v modelu s troje vrati, vendar se Komisiji v tej začetni fazi preiskave razlika pri namestitvi predelkov za hlajenje in zamrzovanje v kombiniranem ameriškem hladilniku in v modelu s troje vrati ni zdela odločilna za izključitev modela s troje vrati iz opredelitve izdelka, saj za to ni bilo predloženih niti trdnih dokazov niti splošno določene opredelitve ameriških hladilnikov.

120 Komisija pa je – kot izhaja iz uvodne izjave 14 izpodbijane uredbe – kljub temu ocenila, da mora dodatno oceniti stališča nekaterih vodilnih raziskovalnih inštitutov in organov za razvrščanje, med katerimi večina ameriške hladilnike razvršča na podlagi notranje postavitve in ne na podlagi postavitve vrat.

121 V isti uvodni izjavi je pojasnjeno, da je Komisija na podlagi navedenega spremenila opredelitev zadevnega izdelka in glede na fizikalne lastnosti model s troje vrati izključila iz segmenta ameriških hladilnikov, kot izhaja iz uvodne izjave 15 izpodbijane uredbe.

122 V zvezi s tem je v uvodni izjavi 14 izpodbijane uredbe pojasnjeno, da je Komisija kot merilo zavrgla dojemanje potrošnikov, glede na to, da sta tožeča stranka in industrija Skupnosti predložili nasprotujoče si potrošniške raziskave v podporo svojih stališč, in zato v zvezi z vključitvijo hladilnikov s troje vrati v opredelitev zadevnega izdelka ni bil mogoč jasen sklep za ali proti.

123 V teh okoliščinah sta instituciji – kot izhaja iz uvodne izjave 15 izpodbijane uredbe – ocenili, da mora model s troje vrati spadati v segment kombiniranih hladilnikov s predelkom za zamrzovanje spodaj in ne v segment ameriških hladilnikov.

124 Treba je torej šteti, da sta instituciji s tem, ko sta ugotovili, da so si bile potrošniške raziskave nasprotujoče, iz te ugotovitve pa izhaja, da zaradi takega nasprotja iz navedenih raziskav ni bilo mogoče izpeljati nobenega jasnega sklepa v zvezi z dojemanjem potrošnikov, zadostno obrazložili svojo odločitev, da kombinirane hladilnike s troje vrati izključita iz opredelitve zadevnega izdelka.

125 Instituciji sta se, potem ko sta ugotovili nezmožnost odločitve na podlagi merila dojemanja potrošnikov, odločili na podlagi stališč vodilnih raziskovalnih inštitutov in organov za razvrščanje, med katerimi večina ameriške hladilnike razvršča na podlagi notranje postavitve in ne na podlagi postavitve vrat.

126 Tako sklicevanje je zadostna obrazložitev opredelitve zadevnega izdelka, ki je bila sprejeta v izpodbijani uredbi.

127 Tožeča stranka torej institucijama napačno očita, da nista pojasnili, zakaj sta kljub neobstoju „jasne ločenosti“ med kombiniranimi ameriškimi hladilniki z dvoje in tistimi s troje vrati naredili razliko; s tem ko sta ugotovili, da je glavna značilnost ameriških hladilnikov postavitev predelkov, sta instituciji to celo uvedli kot merilo za ločevanje ameriških hladilnikov od kombiniranih hladilnikov s troje vrati, ne da bi bilo treba v zvezi s tem še kaj pojasnjevati.

128 Poleg tega je treba spomniti, da kršitev obveznosti obrazložitve pomeni bistveno kršitev postopka, ki se loči od nepravilnosti razlogov obrazložitve odločitve, katere nadzor spada v presojo utemeljenosti te odločitve (zgoraj navedena sodba Komisija proti Sytraval in Brink's France, točka 67; glej v tem smislu tudi sodbo Splošnega sodišča z dne 19. junija 2009 v zadevi Qualcomm proti Komisiji, T-48/04, ZOdl., str. II-2029, točka 179).

129 Zaradi spoštovanja obveznosti obrazložitve je torej dovolj, da instituciji pojasnita – kot sta tudi storili – razloge, zaradi katerih sta v končni fazi kombinirane hladilnike s troje vrati izključili iz opredelitve zadevnega izdelka, v nasprotju s prvotno opredelitvijo, glede katere pa je bilo sicer v uvodni izjavi 17 začasne uredbe izrecno navedeno, da je začasna, in to ne da bi morali zaradi utemeljitve te izključitve obravnavati vse dejanske in pravne elemente, ki so bili obravnavani med upravnim postopkom.

130 V teh okoliščinah je treba skleniti, da je obrazložitev izpodbijane uredbe v zvezi z opredelitvijo zadevnega izdelka tožeči stranki, ki je bila sicer zelo vključena v upravni postopek in zato seznanjena s problemom opredelitve zadevnega izdelka, omogočala razumevanje in izpodbijanje utemeljenosti končno sprejete rešitve, Splošnemu sodišču pa, da izvede sodni nadzor v zvezi s tem, kot sicer izhaja tudi iz presoje četrtega tožbenega razloga.

131 Zato se tožeča stranka v nobenem primeru ne more uspešno sklicevati na argument, da je bila sprememba opredelitve zadevnega izdelka posledica „lobiranja v zadnjem trenutku", kar v obrazložitvi izpodbijane uredbe ni omenjeno, saj iz vsega navedenega izhaja, da so v izpodbijani uredbi pravno zadostno navedeni dejanski in pravni elementi, upoštevni za presojo iz Uredbe.

132 Na podlagi vsega navedenega je treba tretji tožbeni razlog zavrniti.

Četrti tožbeni razlog: nepravilna uporaba prava pri izbiri metode opredelitve zadevnega izdelka

– Trditve strank

133 Tožeča stranka trdi, da je metoda opredelitve zadevnega izdelka v nasprotju s členom 1(1) in (4) osnovne uredbe, ker Svet ni upošteval dojemanja potrošnikov.

134 Tožeča stranka namreč zatrjuje, da so razlike med fizikalnimi značilnostmi zadevnih hladilnikov tako majhne, da ne vplivajo na končno uporabo navedenih izdelkov. Fizikalne razlike naj bi razlikovanje med izdelki upravičevale samo, če so pomembne za potrošnike. Ker pa naj razlike v zvezi s fizikalnimi značilnostmi hladilnikov ne bi vplivale na končno uporabo teh, naj instituciji ne bi smeli zanemariti njihovega omejenega vpliva na dojemanje potrošnikov. Zato naj bi Svet s tem, ko ni upošteval dokazov v zvezi z dojemanjem potrošnikov v obravnavani zadevi, nepravilno uporabil pravo.

135 Tožeča stranka v zvezi s tem ugotavlja, da je Komisija v svoji Uredbi (EGS) št. 1418/1988 z dne 17. maja 1998 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz pritisnih matričnih tiskalnikov s poreklom iz Japonske (UL L 130, str. 12) menila, da manjše razlike, ki ne zadevajo osnovnih fizikalnih in tehničnih značilnosti izdelkov, smejo izključiti podobnost izdelkov samo, če je učinek teh razlik tak, da sta uporaba zadevnih izdelkov ali dojemanje strank v zvezi z njimi zelo različna (uvodna izjava 12 Uredbe št. 1418/88). Če sta instituciji Unije ocenili, da dokazi v zvezi z dojemanjem potrošnikov niso sklepčni, bi morali sprejeti širšo opredelitev zadevnega izdelka, ki vključuje hladilnike s troje vrati.

136 Tožeča stranka pojasnjuje, da ne izpodbija dejanske presoje Sveta pri opredelitvi opredelitve zadevnega izdelka in da se omejuje samo na uveljavljanje nepravilne uporabe prava v zvezi z metodo opredelitve zadevnega izdelka.

137 Svet izpodbija utemeljenost tega tožbenega razloga.

– Presoja Splošnega sodišča

138 Najprej je treba ugotoviti, da je cilj opredelitve zadevnega izdelka v protidampinški preiskavi to, da pomaga pri pripravi seznama izdelkov, ki bodo po potrebi predmet protidampinške dajatve. Pri tem lahko institucije upoštevajo več dejavnikov, kot na primer fizikalne, tehnične in kemijske značilnosti izdelkov, njihovo rabo, medsebojno

zamenljivost, kako jih dojemajo potrošniki, njihove distribucijske poti, postopek izdelave, proizvodne stroške in kakovost.

139 V obravnavani zadevi je Svet – kot izhaja iz obravnave tretjega tožbenega razloga – v uvodni izjavi 13 izpodbijane uredbe ugotovil, da je Komisija od začetka postopka zadevni izdelek obravnavala tako na podlagi fizikalnih in tehničnih značilnosti kot tega, kako zadevne izdelke dojemajo potrošniki. Svet je v uvodni izjavi 14 izpodbijane uredbe, potem ko je preizkusil dokaze in stališča nekaterih vodilnih raziskovalnih inštitutov in organov za razvrščanje, ki so potrjevali opredelitev segmenta ameriških hladilnikov na podlagi notranje postavitve predelkov in ne na podlagi postavitve vrat, sklenil, da se glede na fizikalne lastnosti model s troje vrati ne more šteti za del segmenta ameriških hladilnikov. Potem ko je, nadalje, preučil dojemanje potrošnikov, pa je Svet ocenil, da si dokazi, ki sta jih predložili tožeča stranka in industrija Skupnosti, „med seboj nasprotujejo“, tako da v zvezi z opredelitvijo zadevnega izdelka ni bil mogoč jasen sklep.

140 Zato je treba ugotoviti, da je Svet v nasprotju s trditvami tožeče stranke preučil dokaze v zvezi z dojemanjem potrošnikov, vendar je prišel do sklepa, da so si bili ti dokazi nasprotujoči in torej niso bili sklepčni za opredelitev zadevnega izdelka. Trditev tožeče stranke, da naj Svet ne bi upošteval dojemanja potrošnikov, je torej treba torej zavrniti kot dejansko nepravilno.

141 V zvezi s tezo tožeče stranke, da naj bi fizikalne razlike upravičevale ločevanje izdelkov samo, če so pomembne za potrošnike, pa je treba ugotoviti, da ta nima podpore niti v osnovni uredbi niti v sodni praksi. Kot izhaja iz točke 138 zgoraj, lahko namreč instituciji Unije pri opredelitvi zadevnega izdelka upoštevata

različne dejavnike, med katerimi imajo pomembno, ne pa tudi prednostno mesto tudi fizikalne, tehnične in kemijske značilnosti izdelkov. Nikakor pa ni mogoče šteti, da so razlike glede fizikalnih ali tehničnih značilnosti upoštevne samo, če se izražajo v dojemanju potrošnikov.

142 Kar zadeva, nadalje, trditev tožeče stranke, da naj bi bile fizikalne in tehnične značilnosti hladilnikov majhne ali nezaznavne, je dovolj ugotoviti, da take dejanske presoje v izpodbijani uredbi ni. Nasprotno, iz uvodnih izjav 14 in 15 navedene uredbe izhaja, da je Svet pri presoji fizikalnih in tehničnih značilnosti hladilnikov dal večji pomen notranji postavitvi kot postavitvi vrat, nato pa ugotovil, da tako ugotovljene razlike upravičujejo sklep, da model s troje vrati ni del segmenta ameriških hladilnikov. Tožeča stranka pa dejanske presoje Sveta izrecno ne izpodbija.

143 Treba je torej ugotoviti, da se premisa, na kateri temelji argumentacija tožeče stranke ter po kateri so razlike med obravnavanimi izdelki na podlagi fizikalnih in tehničnih značilnosti majhne, opira samo na zatrjevanje, v podporo katerega pa ni bil predložen noben dokaz, ki bi potrdil njegovo resničnost.

144 Zato je treba zavrniti tudi trditev, da bi morala opredelitev zadevnega izdelka – ker dokazi v zvezi z dojemanjem potrošnikov niso bili ocenjeni kot sklepčni – vključevati hladilnike s troje vrati.

145 Na podlagi vsega navedenega je treba četrti tožbeni razlog zavrniti.

146 Iz tega sledi, da je treba obravnavano tožbo zavrniti v celoti.

Stroški

147 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.

148 Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogom Sveta in družbe LG naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi njune stroške.

149 CECED nosi svoje stroške.

150 Poleg tega v skladu s prvim pododstavkom člena 87(4) Poslovnika države članice in institucije, ki se kot intervenientke udeležijo postopka, nosijo svoje stroške.

151 Italijanska republika in Komisija zato nosita vsaka svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družba Whirlpool Europe Srl nosi svoje stroške ter stroške Sveta Evropske unije in družbe LG Electronics, Inc.

3. Italijanska republika, Evropska komisija in Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED) nosijo vsak svoje stroške.

Meij Vadapalas Truchot

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 13. septembra 2010.

Podpisi

Stvarno kazalo

Pravni okvir ..... II - 5013

Dejansko stanje ..... II - 5017

1. Preiskovani trg ..... II - 5017

2. Začetna faza preiskave ..... II - 5018

3. Začasna uredba ..... II - 5020

4. Naknadni postopek ..... II - 5021

5. Dokument o končnen razkritju ..... II - 5022

6. Popravljen dokument o končnem razkritju ..... II - 5023

7. Izpodbijana uredba ..... II - 5025

Postopek in predlogi strank ..... II - 5026

Pravo ..... II - 5030

1. Domnevna kršitev člena 116(6) Poslovnika ..... II - 5030

2. Predlog za razglasitev ničnosti ..... II - 5031

Dopustnost ..... II - 5031

Trditve strank ..... II - 5031

Presoja Splošnega sodišča ..... II - 5032

Utemeljenost ..... II - 5032

Prvi tožbeni razlog: kršitev kršitve pravice tožeče stranke do obrambe v zvezi z izključitvijo hladilnikov s troje vrati iz opredelitve zadevnega izdelka ..... II - 5033

– Trditve strank ..... II - 5033

– Presoja Splošnega sodišča ..... II - 5035

Drugi tožbeni razlog: neobstoj posvetovanja z državami članicami v okviru svetovalnega odbora „v primernem času“ o izključitvi hladilnikov s troje vrati iz opredelitve zadevnega izdelka ..... II - 5038

– Trditve strank ..... II - 5038

– Presoja Splošnega sodišča ..... II - 5039

Tretji tožbeni razlog: nezadostna obrazloženost izpodbijane uredbe v zvezi z opredelitvijo zadevnega izdelka ..... II - 5042

– Trditve strank ..... II - 5042

– Presoja Splošnega sodišča ..... II - 5044

Četrti tožbeni razlog: nepravilna uporaba prava pri izbiri metode opredelitve zadevnega izdelka ..... II - 5050

– Trditve strank ..... II - 5050

– Presoja Splošnega sodišča ..... II - 5051

Stroški ..... II - 5054